

РЕШЕНИЕ

№ 5553

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 15.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **2331** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Т. Н. Ф., гражданин на К., с ЛНЧ [ЕГН], от мъжки пол, [дата на раждане] , против Решение № УП 23 / 15.12.2012г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (Д.) при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, в рамките на проведено по молбата му за закрила - № 1208/07.11.2012г. на РПЦ С. ускорено производство.

В жалбата се изтъкват доводи, относими към допуснатото нарушение по чл.146, т. 3 и т. 4 АПК – нарушение на процесуалните правила и материална незаконосъобразност, по съображение, че по отношение на него е направен опит да бъде убит от една от съпругите на неговия баща, както и получено телефонно обаждане със заплахи във връзка с оспорване на решение на кметството в столицата К. и нямало кой да го защити от корумпираните служители в общината и хората, които се облагодетелствали от тяхната дейност. Твърди, че органът не е изложил мотиви за сигурността на страната му по произход във връзка с прилагането на принципа за забрана за обратно връщане по чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и възприет по чл.4,ал.3 ЗУБ.

По тези съображения се иска отмяна на обжалваното решение и съдът да укаже на административния орган да постанови решение, с което да предостави на жалбоподателя статут на бежанец и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят лично чрез преводач от френски език и процесуален представител - адв. Й. по предоставената правна помощ от съда, поддържа жалбата, не сочи нови доказателства.

Ответникът – интервюиращ орган при Д., чрез процесуален представител – юристконсулт М., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна, а решението за законосъобразно. Исква от съда да отхвърли жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

По делото са приети доказателствата по административната преписка. Жалбоподателят по доказателствата е заявил пред съда, може да представи писма от К. и от адвокат на брат му в САЩ по искане на последния за убежище в САЩ, но впоследствие заявява, че трябвало време, за да бъдат получени от архив. Съдът е съобразил, че жалбоподателят не е заявил като основание признат статут на негови сродници в други държави, както и че не разполага с доказателства, които да представи, е приел, че делото следва да се реши при наличните доказателства без да указва и предоставя възможност на жалбоподателя за представяне на доказателства. Дори и да се докаже, че на негов близък е предоставен статут на бежанец в друга държава, както настоящият съд така и административният орган са независими от преценката на орган на друга държава по преценката на фактите и относимостта им към основанията за признаване на статут на бежанец на жалбоподателя. По тези съображения, дори и да беше предоставил възможност за представяне на доказателства, свързани с личното положение на брата на жалбоподателя и преценката от съответните компетентни органи на друга държава по негова молба за закрила, същите не обвързват съда и са неотнесими към правния спор по делото, тъй като жалбоподателят не изтъква, че в тези доказателства се съдържат и данни, относими към личното му положение и основанията за предоставяне на статут на бежанец.

Административен съд София град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид становищата на страните и след като извърши служебно проверка на обжалваното решение на основание чл. 168 АПК, намира от правна и фактическа страна за установено следното:

Жалбата до съда е процесуално допустима, като подадена в срок, предвид датата на връчване на обжалваното решение - 25.02.2013г., и дата на жалбата – 01.03.2013г., и от лице с право и интерес от оспорването, адресат на оспорения акт, както и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, на основание чл. 84, ал.2 ЗУБ.

С Решение № УП 23 / 15. 02.2013г. на интервюиращ орган при Д., издадено на основание и чл.70, ал.1, т. 1 вр. чл.13, ал.1, т. 1 и т.2 ЗУБ, в ускорено производство, административният орган е отхвърлил молбата за статут на бежанец и хуманитарен

статут на жалбоподателя по негова молба за закрила - № 1208 /07. 11. 2012г. С решение № 3618/25.01.2013г. на решаващ орган при Д. е образувано производство за предоставяне на статут в Република България по молбата на жалбоподателя за закрила.

В хода на административното производство са предприети всички предвидени процесуални действия по ЗУБ по молбата на жалбоподателя за закрила под № УП – 5517 от 2012 и 2013г., а именно: връчени са указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, правата и задълженията му като чужденец в производството по разглеждането ѝ, удостоверено надлежно с подписи на жалбоподателя, преводач и длъжностно лице; съставен е регистрационен лист и Евродак дактилоскопна карта; приета е декларация за самоличността и семейното положение; отправена е покана да се яви в Агенцията за провеждане на интервю. Изискано е и становище на Д., по което с писмо от 07.12.2012г. се отговаря, че не се възразява по искането на лицето за закрила.

В рамките на ускореното производство е проведено интервю с жалбоподателя на 15.02.2013г., проведено чрез преводач от английски език. Във връзка с възраженията му, че производството е проведено на този език, който не говори достатъчно добре съдът констатира, че жалбоподателят е представяван от адвокат от Български хелзингски комитет, в негово присъствие е подал молбата си за закрила, приподписана от адвоката, в същата не е посочен изрично разбираем език. Жалбоподателят е подписал, че съответният текст му е преден на разбираем от него английски език. Същият е могъл чрез преводача от английски език да заяви, че желае преводач от френски език както пред съда, но това не е направено. Въз основа на тези факти съдът приема доводът на жалбоподателя относно езика, на който е проведено интервюто само като защитна теза, тъй като е имал възможност но не е заявил, че желае производството да бъде проведено на друг език - като например френски език, какъвто език е заявил, че е разбираем за него пред съда .

Административният орган се е основал изводите си и на изявленията на жалбоподателя в производството за определяне на компетентната държава-членка да разгледа молбата му за закрила - интервюто от 09.11.2012г.

Като доказателство за обстановката в К. органът се е позовал на Справка № 01-339 / 17.01.2013г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ към Д..

Самоличността на жалбоподателя е установена въз основа на негова декларация по чл. 30 т.3 от ЗУБ, като първоначално се е представил пред органите на Дирекция Миграция при задържането му под друго име и страна на произход – Д. Н., [дата на раждане] в К. Д ивоар и като гражданин на тази държава, без документи за самоличност. В декларацията е заявил, че е роден на същата дата, но в [населено място], К. и е гражданин на К., а имената му са Т. Н. Ф..

В мотивите на обжалваното решение са обсъдени твърденията на кандидата при интервюта. Жалбоподателят е напуснал легално К. през 2012г. защото имал семейни проблеми. Единствено той ръководел преди напускането на страната

бизнеса на семейството му – собствени складове за търговия, много сгради в Я. и Д., баща му бил богат човек и имал три съпруги, признати 20 деца и няколко непризнати, жалбоподателят предоставял финансови средства за издръжка на различните семейства на баща му, ръководел и понастоящем бизнеса на семейството от България - по телефона. Неговата майка била отровена през 2000г., нейните роднини го предупредили, че може да бъде убит, трима от неговите полубратя били убити. Напуснал е страната си през 1994г - заминал на турнир по джудо, но се завърнал през декември 2010г. Опит за неговото отравяне имало през 2012г., потърсил веднага медицинска помощ и бил спасен, подозира една от съпругите на баща си нейните деца. Заявил е, че не е арестуван или осъждан и че е бивш член на Социален демократичен фронт.

В хода на второто интервю е заявил, че имал проблем с лица, които желаят да вземат бизнеса на семейството му, която теза доразвива с посоченото в жалбата за действия на лица от общината и твърденията за корупция.

Органът е основал и изводите си на обстоятелството, че заявените от жалбоподателя факти касаят битов и семеен проблем, че легално е напуснал в К., роднините му не могат да бъдат определени като субект на преследване по смисъла на чл.8, ал.3 от ЗУБ. Прието е също, че не е изложил твърдения, относими към основанията за закрила по чл. 8,ал.1 и чл. 9, ал.1, т.1-2 от ЗУБ.

Освен твърденията на жалбоподателя относно личното му положение, в обжалваното решение е обсъдена и обстановката в К., която е основана на оценките на А. интернешънъл, Канадската и Ирландската миграционни служби и на департамента на САЩ, на конституцията на страната.

От тези твърдения е направен извод за неоснователност на молбата за закрила по смисъла на чл. 8 и 9 ЗУБ, в това число е обсъдена обстановката в страната и основанията по чл. 9,ал.1, т. 1-3 ЗУБ, съобразно критериите по делото тълкуване с Решение от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, Elgafaji, на чл. 15, ал. 1, б. "в" вр. чл. 2, б. "д" от Директива 2004/83/ЕО. По отношение на последното е прието за установено, че в К. не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт и за жалбоподателя не се установяват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9,ал.1,т.3 ЗУБ, за него не съществува реален риск от тежки посегателства по чл. 9, ал.1 ЗУБ. Предвид декларираното семейно положение – неженен, не са налице и предпоставките по чл. 8,ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ. В заключение молбата за закрила е преценена като основана изцяло на лични мотиви, които не могат да бъдат преценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут на основание по чл.9, ал.8 ЗУБ.

Правни изводи на съда:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, предвид заеманата длъжност, а също и при компетентност по време, предвид датите на решението за образуване на производство за разглеждането на молбата му за закрила и регистрацията му, издадено е в предвидената от закона форма и при

постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. С решението е разгледана първа по ред молба за предоставяне на закрила от жалбоподателя в предвидено от закона производство – ускореното производство по чл. 68 и сл. ЗУБ.

Обосновано е прието, че жалбоподателят е пълнолетно лице, гражданин на К., по отношение на който липсват данни в подкрепа на твърденията му за наличие на основания за предоставяне на закрила.

В резултат осъществена в пълнота преценка на данните по административната преписка, интервюиращият орган е постановил обжалвания акт, като правилно е приел, че за кандидата не са налице предпоставките по чл. 8 и чл. 9 ЗУБ, тъй като заявените от него причини са от семейно-битов характер и не излага такива, които попадат в приложното поле на ЗУБ, относими към предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Правилно е приетото, че посочените факти, дори и да са достоверни, не обуславят извод за основателен страх от преследване поради раса, религия, националност или политическо убеждение и принадлежност към определена социална група, включително с оглед на обстоятелството, че не принадлежи към политическа партия и организация, и не е заплашван реално. Взето е предвид, че не са наведени твърдения за наличие на конкретна заплаха за живота, сигурността и свободата на жалбоподателя поради насилие, възникващо от ситуации, като въоръжен конфликт, нито за опасност от наказание, изтезание или други форми на нечовешко или унижително отношение.

В заключение, изводите на административния орган се подкрепят изцяло от данните по справките от и дирекция "Международна дейност и Европейски бежански фонд" на Д.. Наведените в жалбата оплаквания са неоснователни, жалбоподателят не е въвел твърдения и по административната преписка не съдържат данни за наличието на предпоставките по чл.8 и 9 ЗУБ да му бъде предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут. Дори и да се приемат за установени, конкретните твърдения на кандидата, не обуславят извод в обратен смисъл, в това число и твърденията, че други лица по непозволен начин се опитват да отнемат бизнеса на семейството му, тъй като са икономически причини.

Съгласно чл. 8, ал.1 ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и/или убеждение, намира се извън страната, чийто гражданин е и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази страна, или да се завърне в нея. По силата на чл. 9, ал.1 ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в нея е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен, въоръжен

конфликт.

Поради това, че наличието на никоя от посочените предпоставки не е установено от жалбоподателя, нито са наведени твърдения за такива по смисъла на чл. 8, ал. 9 или чл. 9, ал. 8 ЗУБ, административният орган обосновава е приел, че не може да се направи извод за основателен страх от преследване, нито за наличие на заплаха за живота или свободата на кандидата, или някоя от особените хипотези, които да обусловят предоставянето на бежански или хуманитарен статут.

Административният орган се е съобразил със задължителното тълкуване на чл. 15 в от Директива 2004/83/ЕО, дадено с решението на Съда на Европейската общност по дело № С – 465/07. Приел е, че предвид доказателствата по делото не може да се направи извод, че спрямо кандидата за закрила са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието му на територията на държавата по произход, той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, което е обстоятелство, относимо към предоставянето на хуманитарен статут.

Не могат да се приемат и твърденията на жалбоподателя, че е налице „преследване” в страната му по произход, представляващо основание за предоставяне на убежище, предвид липсата на данни да е арестуван, осъждан, политически ангажиран или преследван от официалните власти.

Също неоснователно е оплакването, че решението не съдържа мотивирано произнасяне относно сигурността на държавата, в която лицето трябва да бъде върнато, административният орган е изложил мотиви за обстановката в К., които съдът приема за потвърдени от справката на Дирекцията, в това число и като неопровергани от друго доказателство по делото.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановен в съответствие с приложимия материален закон и подадената срещу него жалба, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав,
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Н. Ф., гражданин на К., с ЛНЧ [ЕГН], подадена срещу Решение № УП 23 / 15.12.2012г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните.

Административен съдия